

TALEPAPIR

Det talte ord gælder

Tilhørerkreds:	Folketinget Sundhedsudvalg
Anledning:	Samråd L vedr. private sygehuses indberetninger
Taletid:	(max. 10 min.)
Tid og sted:	
Fil-navn:	Tale

Spørgsmål L: "Hvad er ministerens kommentar til oplysningerne den 6. november 2008 i Nyhedsbrevet fra 3F om, at private hospitaler i årevis ikke på fyldestgørende vis har opgivet, hvor mange behandlinger de har udført.

Ministeren bedes endvidere oplyse, hvornår og hvordan Sundhedsstyrelsen er blevet opmærksom på misforholdet i antallet af indrapporterede operationer fra visse privathospitaler, og hvordan sundhedsstyrelsen fremover vil sikre reelle rapporteringer på området.

[Indledning - regelgrundlag]

Jeg vil gerne starte med at slå helt fast, at reglerne på dette område er fuldstændig klare. Reglerne for indberetning af behandlinger er præcis de samme for offentlige og private sygehuse.

Hvis man er i tvivl herom, kan man slå op i bekendtgørelsen om lægers anmeldelse til Sundhedsstyrelsens Landspatientregister af patienter behandlet på private sygehuse og klinikker.

Heri står der, at alle private sygehuse og klinikker, hvor der foretages *lægelig* patientbehandling, skal indberette oplysninger i overensstemmelse med det, som Sundhedsstyrelsen har beskrevet i "Fællesindhold for basisregistrering af sygehuspatienter". Denne

indberetningspligt gælder både for patientbehandling under indlæggelse og for ambulat lægelig behandling.

Der er tilsvarende bestemmelser for indberetning til de *landsdækkende* kliniske kvalitetsdatabaser.

Hvad angår *pligten* til indberetning er der derfor overhovedet ikke noget at være i tvivl om. Offentlige og private sygehuse og klinikker er underlagt fuldstændigt de samme indberetningskrav.

[Efterlevelse af indberetningspligt]

Når det er sagt, så har jeg samtidig konstateret, at indberetningen fra private sygehuse og klinikker formentlig ikke er komplet. Det er jeg selvfølgelig ikke tilfreds med.

Det er også præcis derfor, at jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om kritisk at gennemgå kontrolsystemet for indberetningerne. Hvis det giver anledning til, at der bør strammes op i forhold til indberetningerne, så strammer vi selvfølgelig op.

Det er dog også min forventning, at en stor del af den manglende indberetning fra de private sygehuse og klinikkers side mest skyldes manglende opmærksomhed omkring indberetningspligten. Ikke bevidst omgåelse af reglerne.

Denne forventning er også underbygget. For eksempel sendte Dansk Selskab for Kosmetisk Plastikkirurgi i foråret 2008 et brev til Sundhedsstyrelsen, hvori man spørger, om indberetningspligten til Landspatientregistret omfatter alt behandling og ikke kun den behandling, der omfatter patienter henvist fra offentlige sygehuse. Sundhedsstyrelsen svarede naturligvis, at oplysninger om lægebehandling *skal* indberettes til Landspatientregistret, uanset om patienter er henvist fra offentlige sygehuse, er selvbetalere eller forsikringsbetalte. Endvidere sendte Sundhedsstyrelsen tilsvarende informationsbreve til samtlige behandlingssteder, der udfører kosmetisk behandling.

Derfor er det også min indstilling, at vi først skal lægge kræfter i at gøre private sygehuse og klinikker opmærksom på indberetningspligten. Vi skal have en dialog med de private sygehuse og klinikker i stedet for som første skridt at løbe ud og slå dem oven i hovedet for på den måde at tvinge dem til at indberette, hvad de har pligt til.

Første skridt i arbejdet med at optimere de private sygehuse og klinikkers indberetninger er derfor også at gøre de private sygehuse og klinikker fuldstændig klar over deres indberetningspligt. Denne oplysningsindsats har Sundhedsstyrelsen iværksat sammen med de private sygehuse og klinikkers brancheforening SPPD.

Når resultatet af denne indsats foreligger, har vi et langt bedre grundlag for at sige, om der er reel grund til at slå de private sygehuse og klinikker oven i hovedet og indlede øget overvågning. Jeg tror dog meget på, at dialogen og den fokuserede oplysning vil bidrage til, at også indberetningerne fra private sygehuse og klinikker bliver fuldt tilfredsstillende.

Som en sidebemærkning hertil kan jeg tilføje registreringer hos de offentlige sygehuse, at Sundhedsstyrelsen i en årrække som et instrument til kvalitetssikring kvartalsvist har forelagt regionerne de offentlige sygehuses egne data, som disse er indberettet til Landspatientregistret. Når data af regionerne stilles til rådighed for sygehusene, får sygehusene mulighed for ved selvsyn at sammenholde

indberetningerne til Landspatientregistret med de lokale registreringer. Hermed er der mulighed for at vurdere kvaliteten af indberetningerne til Landspatientregistret. På sigt kan jeg godt forestille mig en lignende praksis for de private sygehuse og klinikker.

[Proportionerne i debatten]

Når nu jeg har muligheden, så kan jeg heller ikke lade være med at påpege, at jeg mener, det er væsentligt, at vi i det mindste forsøger at have proportionerne i problemstillingen med.

Vi er enige om, at der på de private sygehuse og klinikker skal registreres ligesom på de offentlige. Men lad os nu være helt klare om, hvad det drejer sig om. Det drejer sig hovedsageligt om aktivitet, der er

rent privat finansieret ved egenbetaling eller privat forsikring. Hvad angår den aktivitet på de private sygehuse, der vedrører det udvidede frie valg – eller i det hele taget den del af de private sygehuses aktivitet, der betales af det offentlige – så har jeg en endog meget sikker formodning om, at de private hospitaler indberetter al aktivitet.

Det er nemlig en forudsætning for, at de kan få betaling for de behandlinger, de har udført for det offentlige.

Og selvom jeg overhovedet ikke er så skeptisk over for de private sygehuse som nogle i oppositionen, så tror jeg trods alt ikke, at de behandler patienter for det offentlige gratis.

Som Sundhedsstyrelsen også har redegjort for, så omhandler de manglende registreringer højst sandsynligt derfor den del af den private aktivitet, som enten betales af en sundhedsforsikring eller af patienten selv. Og kun en meget begrænset del af denne aktivitet.

[Den private sektors størrelse]

Og når vi nu er ved proportionerne, så har jeg også læst i medierne, at de oplysninger, jeg har givet om den private sygehussektors størrelse er forkerte, og at jeg måske endda har talt mod bedre vidende herom.

Der er selvfølgelig ikke fugls føde på den historie.

Jeg har gentagne gange sagt, at regionernes udgifter i forbindelse med det udvidede frie valg i 2007 udgjorde omkring 2 pct. af *regionernes samlede sygehusudgifter*. Og den oplysning står fast, for den er baseret på, hvor mange kroner og øre, regionerne rent faktisk har betalt til de private sygehuse som betaling for de behandlinger, de har udført for det offentlige under det udvidede frie valg. Så den opgørelse er meget præcis.

I samrådsspørgsmålet bliver jeg bedt om at oplyse, hvornår Sundhedsstyrelsen blev klar over, at der mangler registreringer fra private sygehuse. Sådan kan man ikke stille det op. At registreringerne ikke er komplette, er ikke noget man pludselig har

fundet ud af. Spørgsmålet er snarere, om man har prioriteret at gøre en særlig indsats mod det. Og her må det erkendes, at Sundhedsstyrelsen har haft mere fokus på at få registreret korrekt i det offentlige sygehusvæsen og de offentligt betalte behandlinger. Det har nemlig konkrete administrative konsekvenser her og nu i forhold til f.eks. aktivitetspuljer, kommunal medfinansiering m.v.

Hvis der mangler registreringer af de rent privat betalte behandlinger, har det derimod ikke umiddelbare konsekvenser. Alligevel er jeg enig med Fl. Møller Mortensen i, at vi *skal* have så komplette registreringer som muligt. Det er det, jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om at sikre.

Men jeg *kan* nu ikke lade være med at undre mig lidt. Regeringen bliver jo ofte nok bebrejdet, at vi har skabt et mareridt af mistillid, registrering og kontrol. Men nu er det altså helt afgørende for Socialdemokraterne, at hvert eneste silikonebryst og hver eneste skæve næse, der bliver rettet på en privat klinik, bliver nøjagtigt registreret. Sådan er der så meget – men det er jo heller ikke oppositionens opgave at være tilfreds!

[Afslutning]

Vi står derfor tilbage med en problemstilling, hvor de reelle problemer er begrænsede. De private sygehuse og klinikker indberetter endnu ikke perfekt, og det drejer sig primært om den del af aktiviteten, der ikke er

offentligt finansieret. Nemlig den del, der enten er betalt af patienten selv eller af forsikringsselskaber. Men det ser jo slet ikke så slemt ud, som det – må jeg have lov at sige – plørede billede, som 3F forsøgte at tegne.

I parentes bemærket er den historie, som 3F på sensationsagtig vis startede da også efterhånden – efter en del fejlretninger i den konkrete artikels indhold – i dag ændret til noget, som ikke mange redaktører ville være stolte af at præsentere.

Vi skal passe på ikke at skyde gråspurve med kanoner, så hvis jeg må være fri, så anser jeg altså ikke denne relativt begrænsede manglende indberetning for helt katastrofal. Hermed ikke sagt, at de private

sygehuse og klinikker ikke alle skal indberette – og det fuldstændigt – for det skal de. Det er jo derfor, at Sundhedsstyrelsen – i et fornuftigt samarbejde med de private sygehuse og klinikkens brancheforening – nu følger op med – indtil videre – dialog og samarbejde for at sikre optimal indberetning.

Mange tak for ordet.